

må ske uden vejbestyrelsens godkendelse, er nye.

Ved „indehaver“ forstår man den, til hvem tilladelsen er givet — et benzinselskab eller en privat mand — uanset om anlægget er bortlejet eller bortforpagtet. Indehaveren er i forhold til vejbestyrelsen ansvarlig for, at fastsatte vilkår overholdes.

Som angivet i bemærkningerne er det ministeriets opfattelse, at tilladelsen er således knyttet til *indehaveren* af tilladelsen, at den bortfalder, hvis indehaveren opgiver eller ophører med virksomheden, og at dette også efter den gældende bestemmelse kunne fastsættes som vilkår i de konkrete tilladelser. Man har imidlertid fundet det ønskeligt, at udtrykkelig hjemmel optages i lovbestemmelsen.

Ministeriets synspunkt er begrundet med, at der er tale om offentlig-retlige tilladelser, og at det derfor er rimeligt og velbegrundet, at der tilvejebringes bedre kontrolmuligheder for vejbestyrelserne på dette område.

Man finder det principielt uheldigt, at én gang givne tilladelser til tankanlæg skal betragtes som „evige“, uanset om de færdselsmæssige og vejtmæssige forhold på stedet måtte være ændret. Ligeledes finder man det principielt uheldigt, at tilladelser til tankanlæg — som af fællesrepræsentationen ønsket — skal kunne gøres til genstand for handel uden om vejbestyrelsen.

Man finder også, at en vejbestyrelse må være berettiget til at lade overvejelser om en ansøgers kvalifikationer indgå i overvejelserne for så vidt kvalifikationerne — eller mangel på sådanne — har relation til de færdselsmæssige og vejtekniske hensyn, som for en vejbestyrelse må være de helt afgørende.

I tilfælde, hvor tilladelsen til oprettelse af tankanlæg er givet til et benzinselskab som indehaver, finder man det ikke betænkeligt at fastslå, at tilladelsen bortfalder ved selskabets opgivelse af virksomheden, eksempelvis som følge af svigtende salg.

Det gælder både i de tilfælde, hvor selskabet ejer arealet, hvorpå anlægget er beliggende, og i tilfælde, hvor selskabet har lejet eller forpagtet arealet. Hvis tilladelsen uanset opgivelsen består uændret, vil vejbestyrelsen blive faktisk afskåret fra at tillade placering af nye, bedre beliggende anlæg i området, idet det opgivne anlæg når som

helst på ny vil kunne tages i brug eller kunne afhændes til en ny indehaver.

Retsforholdet mellem selskabet og ejeren af arealet, finder man, må være vejbestyrelsen uvedkommende, ligesom man heller ikke finder, at arealejeren kan have noget krav på, at tilladelsen, hvis indehaveren af denne opgiver virksomheden, skal overgå til ham, således at han herefter eventuelt kan entrere med et andet selskab.

Med hensyn til overenskomster, der indgås mellem et selskab som indehaver af tilladelsen og en lejer eller forpagter, gælder det, at selskabet fortsat står som ansvarlig indehaver i forhold til vejbestyrelsen. I forslaget udtales kun, at overdragelse ikke kan ske uden vejbestyrelsens godkendelse. Man finder dog ikke, at denne formulering afskærer en vejbestyrelse fra at fastsætte som vilkår i tilladelsen at bortleje eller bortforpagtning af anlæg skal godkendes.

De samme synspunkter gælder, hvor tilladelsen til tankanlæg er givet til en privatmand — i modsætning til et benzinselskab — hvilket er hyppigt forekommende ved mindre anlæg.

I disse tilfælde er det almindeligt, at indehaveren indgår overenskomst med et benzinselskab om forhandling af dettes produkter, såfremt ikke andet er fastsat som vilkår i tilladelsen vil indehaveren, hvis selskabet opsig overenskomsten, kunne optage forhandling af et andet selskabs produkter og vil også i tilfælde af sygdom kunne bortleje eller bortforpagte anlægget til tredjemand. Derimod finder man ikke, at noget taler for, at tilladelsen til tankanlæg til evig tid skal følge den pågældende ejendom og kunne gøres til genstand for handel sammen med ejendommen uden om vejbestyrelsen.

På baggrund af det forestående vil man finde det uheldigt at ændre bestemmelserne som af fællesrepræsentationen ønsket. De problemer af menneskelig art, som vil kunne opstå, finder man må løses af vejbestyrelserne i de konkrete tilfælde.

ad pkt. 4: Fristen for udnyttelse af tilladelse til oprettelse af tankanlæg.

Baggrunden for bestemmelsen er, at ministeriet har været ude for tilfælde, hvor tilladelse til oprettelse af tankanlæg er meddelt, men hvor tilladelsen ikke er udnyttet, eventuelt fordi formålet med ansøgningen primært